

Danskeren.

„Danstieren“ udkommer hver Tirsdag og Fredag

Tirsdags-Udgave.

„Danstieren“ koster kun \$1.50 per Aargang.

Nr. 92.

Blair, Nebr., Tirsdag d. 18. November 1902.

11te Aarg.

Amerika.

Børneflaveri.

De kolossale Rigdomme, der er samlede paa enkelte Hænder, og de mægtige Ringdannelser har deres Snygesider. Thi de stilles i mange Tilfælde den stærkeste Ret, og de har tallose ødelagte Meansbestandener paa deres Samvittighed. Her synes det bibelske Ord om, at de, der har, skal have mere, og at de, der intet har, endog skal fratages det, der har, at gælde paa en noget anden Maade, end det er tænkt.

Ganste vist findes der Love, som tilfiger at beskytte de svage, men naar Lovens ikke hævedes — selv over for Samfundets mægtigste Medlemmer — er de jo ikke meget beendte. Man ser det f. Eks. i New-Jersey, hvor Børnene misbruges paa det skamfuldeste til Arbejde. For et Par Aar siden rejste i England Lord Shaftesbury og andre Menneftener en Kamp for at værne Børnene mod Misbrug, og lignende Felttog vilde være paa sin Plads i de forenede Stater.

Den amerikanske Konful i Philadelphia skriver i et New-Yorker Blad følgende i New-Jersey saaledes:

„Jeg fandt Mænd, Kvinder og Børn levende i absolut Slaveri. Ved Glasværkerne, som ejes af Jones Company, var der fyre Børn fra 8 til 10 Aar, der arbejdede under de mest opværende Forhold. Da jeg opsigte deres Forældre, fik jeg den Bøst, at hvis Børnene ikke gik paa Arbejde, saa snart de overhovedet kunde fortjene noget, maatte de sulte. De sagde, at de maatte arbejde alle sammen eller ogsaa sulte. Ejerne af Glasværket paabød, at alle Børnene var over den af Lovens foreskrevne Alder. Men det var ikke rigtig. Nogle af dem var ganske smaa.“

Opkræmmeret heraf tog en kvindelig Journalist fra New-York til New-Jersey og hunderede Forholdene, og hun kom til det samme Resultat. Hun skriver:

„Jeg saa' Børn i otte Aars Alderen taget ud af Stolen for at tjene 35—40 Cents om Dagen til deres Forældre eller Værger. Deres Løj bestod af Laster, deres Høje af Brødstorper, og de fik for lidt Sød.“

I et Harveri arbejdede smaa Drengene i hundredevis, og mange af dem maatte sulte i ti Timer uden at have en Krumb paa Kroppen. De arbejder i store Kar i Harveriet, hvilket de skal fylde med Løj. Det tager halvdanden Time at fylde en saadan Beholder, og saa længe maa Drengene opholde sig i den. Deres nøgne Legemer overføres med alle de Kemikalier, som anvendes til Farvningen. Disse Drengene ser da ogsaa alle syge og slendige ud.

Et andet barn, der er et dog meget værre i de store Bomuldsfabrikker i de sydlige Stater. Her fandt en Dame, som antitilde Underfødder, et femaarigt Barn, der hjalp sin Søster i Spinneriet. Søsteren var — syv Aar.

I Syd-Carolina fandt en Dame fra Chicago et femaarigt Barn, der havde Nattearbejde i en Fabrik. Et andet Sted arbejdede der Børn, som var saa smaa, at de ikke selv kunde sige, hvor gamle de var, fra Kl. 6 Morgen. I den Tid havde de ikke et Øjeblik Pust til at spise eller til at hvile. Maskinerne snurrede uafbrudt. At standse dem vilde betyde Pengetab. I Sammenligning hermed har det mindre at sige, om der gaar nogle Børn til Grunde. Der er jo nok af dem.

Roosvelt begyndte sin Valgtampagne med bjærde og kloge Ord om Ringdannelserne og deres Samfundsfarlighed. Uheldigvis lagde hans nærmeste Meningsfæller et saadant Pres paa ham, at han i senere Udtalelser havde hækket i Land paa sin Kritik. Alle disse Tusinder af mishandlede Børn burde imidlertid talde paa hans

og de øvrige levende Politikers Retfærdighedsfølelse og Menneftfølelse. Thi selv om der ved en kraftig Bestyrelse af de smaa gif en eller anden Millionær i Løbet, blev der maaste dog bevareret nogle Menneftfølelse. Og en Menneftfølelse er al Tid mere værd end en Millionær, naar denne er Millionær og intet mere.

John Erickson død.

John Erickson forlod sit Hjem i Norway, Mich., i Maj Maaned dette Aar for at fiske. Somme Dage Aften kom hans Hest hjem uden ham. Der blev søgt efter ham; men intet Spor fandt man af ham, og man kom til det Resultat, at han havde forladt Landet.

I Aftes fandt Anton Masja, mens den var ude paa Jagt, Liget af en Mand, tilkøbt af en stor Bunte Koiste, to Mil fra Norway. Det blev gendert som Ericksons. Han var blevet stude gennem Hovedet, og hans tomme Lommebog saa det ved Liget sammen med et Sedel, som ikke var hans. Erickson havde en stor Sum Penge paa sig, da man først saa ham i Live. Autoriteterne vil nu søge efter den Mand, som han agtede sig ud paa Fiskeri med.

Den myrdede Mand efterlader sig Hustru og mange Børn. Der gaar i Aften Nyheter om, at Ericksons Søn, som er i Chicago, blev arresteret, anklaget for Forbrydelsen.

En Eneboer.

Eneboeren Peter Rutter blev i Gaar fundet siddende livløs paa en Kuffert i sit Hjem med Svine i sig knust paa et Lår, som han holdt i Haanden.

Gamle Peter Rutter har i over 40 Aar boet alene i sit lille Hus i Townet Salem, Wis. Ingen vidste, hvorledes han levede; thi han tilfod ingen at komme ind til sig. De fleste troede, at han var fattig; men dette var nok en Fejlstagelse. I det lille Værelse, hvor han sad sit og sold i Døden, fandt man spredt omkring 2000 Dollars i Guld og Papirpenge.

Den gamle Mand havde lidt af Hjertesjeli i flere Aar. Han havde aldrig giftet sig, men arbejdede paa sin Farm sent og tidlig og sparede saa godt som alle sine Penge. Han var Lyfter af Høvel og brugte altid den Bondebragt, som Mænd bar paa hans Høvelstæde, da han forlod det for 40 Aar siden.

Man tror, at der er mange flere Penge efter ham. Han har flere Arvinger her i Landet.

En hel Sø forvunden.

Joplin, Mo., 15. Nov. En lille Sø af Størrelse 8—10 Acres, som benyttedes ved Cliff Minen, blev i Daug fuldstændig ubrugt og opluft af en Hulering i „the Granby land“. Minen staar endnu, men den er forladt, i det de fleste af Arbejderne nægtede at blive. Den er nemlig sunken i Høje, og den ventes hvert Øjeblik at vilde forsvinde. Der er saet store Revner i Jorden i Nærheden af Minen.

General Booth i Chicago.

Frelsens Hærs mangeaarige Chef antom i Lørdags til Chicago, hvor han mødte en hjertelig og festlig Modtagelse. Den gamle Mand var frisk og sund og i et hyppeligt Humor, der gav sig Udslag paa mange Maader, blandt andet i hans Udtalelse i Anledning af Festsprogrammet: „Jeg vil i det mindste ikke i den første Uge saa Tid til at tænke paa mit hvide Haar og Stæg og Aarenes Vægt.“

Doukhoborerne.

Winnipeg, Man., 17. Nov. En Officer, der gjorde Tjeneste ved Hjemfærdelsen af Doukhoborerne, siger at der blev meget stor Glæde i Landsbyerne over Mændenes Tilbagekomst. Advin-

Dansk-Amerikansk.

Rejs ikke over Eng. aud til Amerika, og omvendt.

Pastor G. A. Dahl, som nu er uddereds til Amerika, har fra Liverpool sendt „Tidsberetningen“ et Brev, hvori han paa det bestemteste fraraader Standinavier, som rejser til Amerika, at lægge Ruten over England. For der er baade Tidsforbrug og Ubehagelighed ved det, skriver han. Rejsen er daarligere, og man bliver ofte gaaende flere Dage i Liverpool.

Gr. Dahl slutter sin Korrespondance saaledes:

Derfor: Tag mit Raad, alle Landsmænd, saavel Sventer, Danstere og Fjerner, rejs direkte, saa vil De være sparet for meget ondt. Jeg skriver dette ubestemt af Skerlighed til mit Folk, da jeg vil alle vel. Jeg har ingen Fortjeneste af Standinavier-Linjen for at skrive dette; jeg gør det upartisk, tilfældigt af de daarlige Forhold, som raader blandt Emigranterne og af Nidkerhed for andres Vel.

Kongresforandring.

Pastor W. C. Nielsens Adresse er nu Kingsled, Iowa, L. Box 35.

Kongresbibliothekar.

Dr. J. Christian Van, tidligere Forstander for den danske Højskole i Ashland, Mich., har efter Forlydende faaet Ansættelse som assisterende Bibliothekar ved Kongresens Bibliothek i Washington, D. C.

Brudlop.

Miss Sophia Langen, Datter af Stats senator D. G. Langen i Caladonia, Minn., har haft Brudlop med Leslie Emery, Søn af Postmesteren i Caladonia. Parrets fremtidige Hjem vil blive Alpena, S. D.

Lysteri.

Gilbert Nelson, en Farmer nær Sisseton, S. D. blev frafjæret 500 Dollars i et Rootroom i Sisseton. Pengene laa i Overfrakten, som han havde taget af.

Vaadestud.

Ole Nelson i Stanisburg, Wis., som var paa Jagt med en Kammerat, blev af denne stude af Vandare i Benet.

En uheldig.

Minni Lawrenson, der tjener i Milwaukee, Wis., søgte forleden at berøve sig selv Livet ved Gas, men blev heldigvis reddet i Tide. Hun nægter at meddele noget om Grunden til hendes forvildede Bestlutning.

Louis W. Anderson, 14 Aar og Søn af Købmand Louis Anderson i Van Duzen, Wis., stod sig af Vandare i Anæet med en Revolver.

derne er nemlig ved deres Adfærd fra Mændene bleven betydelig afslødet i deres brændende Fanatisme og fuldstændig tilfredse med at blive hjemme. Lederne holder endnu fast ved deres vandtætte Ideer, men de har fuldstændig mistet Magten over Mængden.

American Line.

„Philadelphia“ fra New York 19. Nov. Kl. 10 Form.; danske Passagerer hjemme 28. Nov. „St. Paul“ fra Southampton 15. Nov. Middag, i New York 22. Nov., og vefsgaaende Passagerer gennem Chicago 2 Dage senere. „Belgenland“ afgit fra Liverpool 12. Nov., antommer til Philadelphia 22. Nov., og vefsgaaende Passagerer gennem Chicago 2 Dage senere.

Udlandet.

Bondeoprøret i Rusland.

Det er ingen stor Overdrivelse at sige, at der hvert Aar et eller andet Sted i det uhyre Rusland er Misvæst. Sidste Aar var det først i Provinserne Vologda og Charkov. Bønderne ermerer sig der ubestemt af Jorden. Den gav ingen Afgrøde, og man blev tvunget til at søge sig til den nærmeste By og se at faa Arbejde der. Nogle lykkedes det, men Tusinder blev sendte tilbage til de utryggede Landsbyer, som de havde forladt for ikke at dø af Sult. Overalt hvor de faa den, var der samme Nød. Kun et Sted var der fuldt op af alt, hvad de behøvede: i Herremændenes Lader.

I Karlosta i Provinserne Vologda begyndte da Oprøret. Bønderne samlede sig og drog afsted til Herregaardene. Heri sendte de Bud op til Herremændene for at spørge, om han vilde udbetale Kornet gødbilligt. Sagde han nej, sprængte de Dørene og plyndrede Lader og Magasiner. De fleste vendte saa roligt tilbage til deres Hjem med deres Bøtte. Men enkelte Steder blev Lader og Huse brændte af.

Dette Oprør var politisk set ganske uden Betydning. Det var ingen revolutionær Bevægelse. Det var kun udhængende Mennefters lidte Forhøj paa at staffe sig Høje. De Bønder var ikke ophidsede og fanatiske, de var kun sultne. De vilde hævnen slaas eller myrde, de vilde blot have Korn til sig selv og Hø til deres Heste. De begik heller ikke en eneste Volds handling eller kæmpede en eneste Kamp. Deres Respekt for Øvrigheden var under Oprøret netop saa stor, som den altid er mellem russiske Bønder — og ingen andre Steder i Verden. Følgende lille Epistole er et tilfældigt Brev: Bønderne var samlede uden for en Lade og stulde til at plyndre den. Paa Vorten, oven over Laafen, var en trykt Bekendt gørelse fra Øvrigheden slaaet op. Men ingen havde Mod til at rive Plakaten af eller sprænge Vorten. Naadville stod de og saa paa det ærefrygtindgydende Papir, indtil endelig et godt Høved foretog, at de i Stedet for at slaa Vorten ind, stulde rive Muren ned. Det gjorde de, og Vorten og Plakaten forblev urørt.

Ikke des mindre blev disse Oprør straffede paa en ganske barbarisk Maade. Ved Efterretningen om Opstanden stjæbte Guvernerne sig ud med Militær og Polit, Obolenski fra Charkov og Belgard fra Vologda. Men, som det saadant sig gaar russiske Embedsmænd, tom de alle Vegne for sent. I et eneste Sted naaede de at komme tidstnok til at forhindre Rydningen. Tidstnok kom de beridne til at straffe Oprørerne, og det gjorde de tilgavn.

De havde dog hver sin Opsættelse og sit System. Belgard var en hel Uge igen om udsultende Lestakket med at rejse rundt i sin Provin og laade de Bønder pisse, der havde deltaget i Oprøret. Det git i Regelen for sig paa følgende Maade: Alle Bønderne blev beordrede ud af Husene, og Guverneren spurgte dem da, om de havde været med at plyndre eller ej. „Nej“ der svarede ja, begyndte Ristningen. Blev der almindeligvis svaret nej, handlede det dog ofte, at en eneste sagde ja, og det var da tilstrækkeligt til, at Ekstasien fandt Sted. Undertiden angav de sig frem hinanden. De, der var blevne pisse, vilde ikke finde sig i, at deres medfærdige slap fri. Et Sted fik en Bondkone Piss, fordi de andre fortalte, at hendes Søn havde været med. Følgende Tal, fra en af Landsbyerne i Vologda, viser, at Belgard ikke mangede Energi: Starosten lod han pisse ihjel. Han fik 240 Slag og opgav saa

Vanden. En Kone paa 35 Aar blev pisset, til hun besvime. En ung Pige, der blev beskyldt for at have dræbt en Forvalter, fik 194 Slag. Resten fik fra 20—170. I et anden Landsby handlede det, at nogle Bønder, der saa de andre blive pisse, tog Livet af sig for at undgaa deres Straf.

Men Obolenski overgik dog Belgard i Energi og Dantanke. Han opgav Ristningen af de Bønder, der havde gjort Oprør, og stode paa, at de vilde blive tilstrækkeligt straffede, naar han lod dem arrestere og damme paa lovlige Maade. Han kunde derfor hævende sin Opmærksomhed paa dem, der, efter hans Mening, gik omkring og pusede paa det. For at komme disse Forbrydere i Forbødet besluttede han at lade dem faa deres Straf, førend de fik Lejlighed til at gøre deres samfundsfarlige Planer ud i Virkeligheden. I hele Egnen uden om de oprørske Distrikter led han derfor i hver Landsby et vist Antal Bønder pisse.

Efter at Guvernerne saaledes havde gjort deres Pligt, blev de fattige Bønder ved en ministeriel Ordre dømt til at udrede 800,000 Rubler i Stadeserstatning til Herremændene. End videre blev Høst Obolenski for sin kraftige Oprøden under Bondoprøret belønnet med Vladimirordenen af 2. Klasse af Indenrigsminister von Plehve, Sijajinski Efterfølger.

Attentat.

Brjssel, 15. Nov. Kong Leopold var i Morges Slive for en italiensk Anarkist, i det en Bogholder ved Navn Rubino affyrede 3 Stud mod Hs. Majestæt, da denne tog sig til Domstuen for at overvære „De Deum“ til Minde om Dronning Marie Henriette. Da Kongevognen passeret: Banken, hvor Rubino stod paa Entrappen, affyrede han 3 Stud hurtigt efter hinanden. Den ene Kugle knuste Ruben i den Bogn, hvori Grev d'Outremont sad; de to andre ramte ikke.

Ugnerismanden blev sjælligt overmandet af Folkemængden og af Politiet godt gemt i en lukket Bogn, medens Mængden fulgte Kæretøjet med drægne Knibe. Kongen var den absolut rolige i hele den store Stare. Han forts videre til Kirken, som om slet intet var forefaldet.

Fangen siger, at han nylig har været ansat i den hemmelige italienske Tjeneste i London, og at han for 14 Dage siden kom til Brjssel for at dræbe Kongen.

Guld i Meteor.

Profesor Liversidge af Ny Sydvalles har ment at kunne paavise Guld i Meteor. Man formoder ogsaa, at der er Guld i Meteorstøvet, der i en Mængde af flere Millioner Tons aarslig falder ned paa Jorden. Fra dette Guld antages Havvands Guldholdighed at hidrøre samt det Guld, der hidt og her findes paa Jordens Overflade.

Sil sælge gamle Studer.

London, 14de Nov. — Det engelske Flaadepartement har besluttet at sælge alle Krigsflibe, som ikke er absolut tidsmæssige. Tre Slagflibe af 1ste Klasse, 5 Slagflibe af 2den Klasse og Torpedo-Vædderbaaden Polyphem er de yngste Skibe, der skal gaa. Med Undtagelse af Slagflibe Edgar, som er bygget i 1890, og Torpedobaaden, er alle Skibe bygget før 1880.

Lynding i Østrik.

Wien, 14de Nov. — Fra Landsbyen Stujshely meddeles, at en Mand ved Navn Melaschek, som i Raseri satte sig paa sit Hus, og holdt sine Forældre, sin Hustru og tre Søstre indespærret, saa de brændte inde, straks blev grebet af Landsbyens Indbyggere og hængt.

Sidste Nyt.

Fra Danmark.

En uheldig Kurator. En ung Pige fra Hjøland arbejdede for nogle Aar siden 1500 Kr. efter sine Forældre. Som Kurator blev en af den unge Piges Slægtninge indsat.

Da det imidlertid stadig viste sig umuligt for den unge Pige at faa udbetalt noget som helst Bets af Arven, blev der indsat en ny Kurator, som hurtigt fik konstateret, at hans Forfædre havde brugt alle Pogens Penge.

Bedrageren blev derefter anmeldt til Politiet, der i Gaar anholdt ham.

Et Efterkædet for Brytstige er i Sommer blevet opført ved Vejleford Sanatorium og nu tagt i Brug. Det hedder „Storbrynet“ og ledes af Hr. Magnus Nielsen fra Horsens, som paa det store nye Sanatorium „Falkenstein“ og paa Vejle-Sanatorium i de sidste Aar har haft Lejlighed til at sætte sig ind i Kurmetoden.

Profesor Saugmann tilser Kuragerne, og da Priserne paa dette Efterkædet er betydeligt billigere end paa Sanatorium, vil Patienter, som ikke har Raad til at fulde deres Kur helt, her kunde rekreere sig under det hyggelige Tilsyn, før de genoptager deres Virksomhed.

Attentatet.

London, 17. Nov. Der er i Dag offentliggjort Telegrammer fra næsten alle Hovedstæder i Europa, hvori udtales den dybeste Indignation over Forfølgelsen paa den myrdede Kong Leopold. „Standart“ siger, at for hver ny Forbrydelse af den Art, paatrænger sig i høj Grad Spørgsmaalet om en international Organisation til at bekæmpe denne Fare.

Dyb Indignation.

London, 17. Nov. Der er i Dag offentliggjort Telegrammer fra næsten alle Hovedstæder i Europa, hvori udtales den dybeste Indignation over Forfølgelsen paa den myrdede Kong Leopold. „Standart“ siger, at for hver ny Forbrydelse af den Art, paatrænger sig i høj Grad Spørgsmaalet om en international Organisation til at bekæmpe denne Fare.

Arresteret Engländer.

Brjssel, 17. Nov. Politiet har arresteret en Engländer ved Navn James Harbie som mistænkt for Delagtighed i Attentatet paa Kong Leopold, idet det er godgjort, at han har staaet i et vist Forhold til Rubino. — Harbie paa fri Fod igen.

Brjssel, 17. Nov. (Senere Telegram.) Engländeren Harbie, som blev arresteret under Mistanke om Delagtighed i Attentatet, viser sig at være James Keir Harbie, M. P., tidligere Formand for det uafhængige Arbejderparti og en vel kendt Arbejderfører. Han blev følgende sat i Frihed, hvorefter han indgav en Klage til det britiske Konsulat.

Døretort.

St. Joseph, Mo., 17. Nov. William Cooper, en Forretningsmand, boende 418 Water Street, blev i Nat dræbt af et Burlingtontog. Del af hans Legeme blev funden langs ad et Spor, der kendtes af alle de Linier, som passerer Byen, og Spørgsmaalet var da, hvilket Tog der havde forarsaget Ulykken. Ved imidlertid at efterse hans Ar, der var overført og standset, fandt man Vifernes Stilling at være usjaglig til Tiden for et vist Burlingtontog.